

1 Pd. Smør gaaet ned med omtrent 1 Pd., nemlig 0,9 Pd. Hvis vi foretage en Beregning over, hvad det økonomisk betyder, idet vi sætte 1 Pd. Mælk til 4 Øre, hvad der ingeniunde er for højt, komme vi til det Resultat, at det Merudbytte, der nu naas af den enkelte Ko, naar det udregnes efter den ene Million Køer, som Danmark har, repræsenterer en Værdi af 53 Mill. Kr. Og hvis vi medtage Gevinsten ved Nedgangen i Mælkeforbruget til 1 Pd. Smør, ville vi komme op over 60 Mill. Kr. Nu vil jeg ingeniunde paastaa, at hele denne Fremgang skyldes disse Foreningers Arbejde, men der er ingen Tvivl om, at Gevinsten endog i betydelig Grad skyldes netop det Arbejde, som er øvet ved Kvægavls- og Kontrolforeningerne. Hvis det er Tilfældet, og det tror jeg, ingen vil bestride, forekommer det mig, at den Smule Tilskud, som ydes til dette Arbejde, er meget lille i Forhold til den Betydning, Arbejdet har haft.

Jeg skal slutte med at udtale, at jeg gerne vil gaa med til en virkelig Revision af Loven. Jeg tror, det vil være nyttigt paa enkelte Punkter at skærpe Betingelserne for Opnaaelsen af Tilskud ligesom at foretage en Revision af Bestemmelsen om Præmiering paa vore Dyrskuer. Men kan en virkelig Revision af Loven ikke opnaas — og det er ikke det, som foreslaas her —, og skulle vore Forhandlinger kun gaa ud paa en Reduktion af Bevillingerne, ville mine Bestræbelser komme til at gaa ud paa at faa en Reduktion af den foreslaaede Reduktion.

H. Rasmussen: Jeg tror, jeg har Ret i at sige, at de Udtalelser, som ere fremkomne fra Reformpartiets Side, ikke have været synderlig velvillige overfor det af den højtærede Landbrugsminister foreslaaede Lovforslag. Vi ere efter disse Udtalelser tilbøjelige til at vente, at man ønsker fra den Side, at Forslaget skal lægges hen til den Bunke, til hvilken man i denne Vinter synes at ønske adskillige Forslag henlagte.

Vi Socialdemokrater ville paa velvillig Maade være med til at behandle dette Forslag i et Udvalg, ikke blot naar Talen er om Besparelser, men ogsaa naar det gælder Overvejelser af de Krav eller Ønsker, som maatte fremkomme fra Landbrugsorganisationernes Side. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Socialdemokratiet aldrig har modsat sig Bevillinger fra Staten til Landbrugets Fremme, til Formaal, som man maatte erkende havde Betydning for

Landbruget og derved for hele vort Samfund. Dette blev udtalt af vort Partis Ordfører, da Husdyrloven var til Behandling, og paa samme Standpunkt staa vi den Dag i Dag. Vi erkende, at det danske Landbrug har saa uhyre stor Betydning for vort Land, at det til dets Fremme ikke kommer an paa nogle Tusinder til eller fra, de betyde saa uhyre lidt, naar det gælder om at fremme Landets Hovederhverv eller om at støtte og ophjælpe enkelte Grene deraf.

Under Finanslovbehandlingen i Efteraaret fremkom der fra flere Folketingsmedlemmer, som særlig kalde sig landbrugsinteresserede, Ytringer om, at man godt kunde spare noget paa Statstilskuddet til de i Husdyrloven omtalte Formaal. Jeg lyttede opmærksomt til disse Udtalelser, og det undrede mig ikke, at den højtærede Landbrugsminister efter disse Udtalelser fandt Anledning til at nedsætte en Kommission til at overveje, paa hvilke Omraader der bedst kunde spares. Nu ved jeg ikke, hvor omfattende disse Overvejelser have været, ligesom jeg heller ikke skal udtale mig om, hvorvidt Kommissionen har været nedsat med skyldigt Hensyn til alle Sider, men jeg mener, at man i nogen Grad maa tage Hensyn til det Arbejde, den har udført. Den har paapeget Omraader, hvor den mener, der kan spares, og vi ville fra vor Side være med til at overveje Indholdet af den af Kommissionen udarbejdede Betænkning, ligesom vi ville være med til at overveje alle andre Spørgsmaal, som hænge sammen dermed.

Det Beløb, som ydes til vort Husdyrbrug, er jo ikke noget ringe Pengebeløb, men set i den Sammenhæng, jeg for et Øjeblik siden tillod mig at fremdrage, kan man dog ikke kalde det overvældende stort. Jeg synes, det Spørgsmaal kan rejse sig, om man ikke, naar man skal til at lave om paa dette Forhold, bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, hvorvidt der ikke fra et Omraade kunde overflyttes en Bevilling til andre Omraader, hvor den kunde gøre mere Nytte. Den Anskuelse er tidligere udtalt her i Salen og har, tror jeg, vundet Tilslutning hos mange, at naar Staten skulde yde Tilskud, skulde det være til noget, der skulde hjælpes i Gang, og man har tilføjet, at naar der var gaaet nogen Tid, skulde de vedkommende klare sig selv. Nu er det meget muligt, at der er adskillige Omraader, hvor man gennem Landbrugsorganisationerne er naaet saa langt frem, at disse Formaal ville kunne røgtes uden direkte Tilskud af Staten el-